

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hittegoods

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 172. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1819_342_4-txt-shoot-idm122/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jeg veed det godt, men ikke stort jeg regner
 De sorte Brætter og de spidste Smeil,
 Jeg som Barbar mig trofsig selv betegner,
 Og kaarer tryk den gamle Kirkes Stiil;
 Jeg siger: det er Fæisfthed, naar Sjæle
 Sig høre for hvad ei engang kan male!

Jeg siger hoit, at hvad den sine Verden
 Nu kalder Sandt for Kunst og Poesie,
 Netop, naar det af Andage har Gehæden,
 Er et opsminket, fault Afguderie;
 Det Clæsiffl er, at Kiøbets Lyk herude
 Vil under Skin af Tand sig selv titbede!

Hittegods.

Under denne Benævnelse agter jeg i Dannevirke at
 levere endel smaa Bemærkninger og Dylgninger,
 fornemmelig saadanne som angaae vor Old, Krønike
 og Moders Maalet, Noget jeg tør haabe, ei vil
 være mine gunstige Læsere ukjært, og som titbedes er
 mig en Nødvendighed, thi under min Sysslen med Hi-
 storien og Sproget støder jeg paa Meget, som ikke
 bør opbages andengang, og som dog enten ikke taa-

ter, eller dog ikke hos mig kan times nogen ubforlig
 Behandling. At opskrive og samle Sligt har jeg
 hverken Tid eller Lyk til, men hvad der er Noget
 værd, husker man dog imellemstunder, om man end
 skriver det i Stemme. Wogen, og ved nu her at aabne
 det et nemt Gjemmesed, vil jeg forantledige mig selv
 til at holde det fast, naar det kommer, og indskrive
 det i hvad man vel ogsaa kunde kalde Stemme-
 Wogen, men hvor jeg dog i det Mindste selv til en-
 hver Tid kan finde det.

Kiært fulde det være mig, om Andre som i sig,
 eller udenfor sig opdage mærkelige Smaaating, vilde
 tillade mig dermed at forøge Samlingen, men ventes-
 ligt er det vel for det Første ikke, da det synes, som
 man er blevet enig om at lade mig vise, hvortænge
 jeg, haardt uden al Opmuntring og Deltagelse, kan
 ubholde at arbejde paa Dannevirke. Til Lykke for
 min Nødtighed er Dette imidlertid Noget, jeg, i
 Mangel af bedre Syn, ogsaa selv gider seet, og uagtet
 jeg, saalænge Krønikernes Oversættelse medtager
 næsten al min Tid, hvortæn kan levere saamange
 Hæfter, eller saa blandet Indhold, eller saa giennem-
 arbejdede Stykker, som jeg ønskede, er det dog mit
 Højsæt ei at lode Skriftet gaar i Staae, saalænge
 min Pen er i Gang, og Udgivelsen muelig, thi et
 Tidsstet med det Ansøg indseer jeg at være efter

